

«Προφανώς πεθαίνουν»

barikat

«Πρέπει να τους κάνουμε τη ζωή δύσκολη για να καταλάβουν ότι είναι ανεπιθύμητοι στη χώρα και να φύγουν», υποστήριζε ο Ά. Γεωργιάδης πριν από μερικούς μήνες, σχολιάζοντας το θέμα της μετανάστευσης.

Λίγο αργότερα, ακούσαμε τον αρχηγό της ΕΛΑΣ, Νίκο Παπαγιαννόπουλο να λέει τα εξής:

«Οι λαθρομετανάστες σκέφτονται κατά τον εξής τρόπο, σου λέει θα πάω να καθίσω στην Ελλάδα τρεις μήνες μέσα και μετά θα με βγάλουν έξω και θα είμαι ελεύθερος να κλέβω, να ληστεύω, να κάνω ο,τιδήποτε. Γι' αυτό πρέπει να τους κάνουμε το βίο αβίωτο».

Ας μην ξεχνάμε τον Θανάση Πλεύρη, τον όψιμο «Σαμαρικό» φασίστα και συνεργάτη του Γεωργιάδη:

«Η φύλαξη των συνόρων δεν μπορεί να υφίσταται αν δεν υπάρχουν απώλειες και για να γίνω κατανοητός, αν δεν υπάρχουν νεκροί! [...] Πρέπει να περνάνε χειρότερα -από τις χώρες τους-. Η κόλαση πρέπει να φαντάζει παράδεισος σε αυτό που θα ζουν εδώ!».

Ο πνιγμός των 9 παιδιών και των 3 μανάδων στο Φαρμακονήσι δεν ήταν αποτέλεσμα μιας «ατυχούς διάσωσης», όπως είπε ο υπουργός ναυτιλίας Μιλτιάδης Βαρβιτσιώτης.

Πρόκειται για έγκλημα με πολιτικές και επιχειρησιακές ευθύνες. Ούτε «πέθαναν προφανώς» επειδή «καβάλησαν μια βάρκα στο Αιγαίο», όπως μας εξηγεί ο Πρετεντέρης.

Άλλωστε, δεν είναι η πρώτη «ατυχής διάσωση» στο Αιγαίο από τους «παλικαράδες» του λιμενικού. Διεθνής Αμνηστία, ΟΗΕ, Συμβούλιο της Ευρώπης και δεκάδες ακόμα διεθνείς οργανισμοί μιλούν ανοιχτά για πρακτικές απελάσεων που εφαρμόζονται κατά κανόνα. Οι παράνομες επαναπροωθήσεις προς την Τουρκία, συνήθως με το λιμενικό να σκίζει ή να τρυπάει τις βάρκες που μεταφέρουν πρόσφυγες και μετανάστες και να τις σπρώχνει στα διεθνή ύδατα, αποτελούν πάγια πρακτική της κυβέρνησης.

Δεν είναι εικασίες των αριστερών. Είναι περήφανη δήλωση Σαμαρά, στη συζήτηση για τον προϋπολογισμό στη Βουλή. Ας θυμηθούμε τι έλεγε :

«Και σας θυμίζω ότι μέχρι πριν λίγο, στους Ευρωπαϊκούς θεσμούς δεν τολμούσαν καν να πουν τη λέξη λαθρομετανάστευση! Τώρα μαζί με άλλες χώρες του μεσογειακού Νότου, τη βάλαμε ως προτεραιότητα στην ατζέντα. Και με τακτικές “αποτροπής” επιπλέον, που μέχρι σήμερα επίσης απαγορεύονταν. Και με πολιτική μαζικών επαναπατρισμών».

Οι δημόσιες μαρτυρίες των διασωθέντων σε αυτό συνηγορούν. «Δεν ήρθαν να μας σώσουν. Ήρθαν να μας πνίξουν» λένε. Αλήθεια, ποιος κατηγορεί τον σωτήρα του; Διότι τα όσα λένε δημόσια οι 16 επιζώντες δεν έχουν καμία σχέση με τις, υποτιθέμενες, πανομοιότυπες καταθέσεις που «διέρρευσε» το υπουργείο την Παρασκευή; Ποια μαρτυρία είναι πιο αξιόπιστη; Των ανθρώπων που σώθηκαν, βλέποντας τις οικογένειες τους να πνίγονται ή του λιμενικού το οποίο βρίσκεται στο στόχαστρο όλων των διεθνών οργανισμών για υποθέσεις πνιγμών, βασανισμών, κλοπών και επαναπροωθήσεων; Κατά πόσο μπορεί να γίνουν

πειστικοί οι ισχυρισμοί ενός υπουργείου του οποίου η πολιτική ηγεσία υπογραμμίζει, γράφοντας στα παλιά του της τα παπούτσια ακόμα και το διεθνές δίκαιο, πως η Ελλάδα δεν θα παραχωρεί άσυλο, ακόμα και σε όσους το δικαιούνται, αφού «δεν είμαστε ξέφραγο αμπέλι»;

Μιλάμε για μια κυβέρνηση που ακόμα και την ώρα που δώδεκα πρόσφυγες πνίγηκαν στο Αιγαίο, εμμένει να τους χαρακτηρίζει «λαθρομετανάστες». Μια κυβέρνηση που με την πολιτική της πνίγει μικρά παιδιά και αρνείται να δώσει άσυλο στους πατέρες τους, προκειμένου οι ευθύνες της να μείνουν και αυτές στον πάτο του πελάγους. Μια έτσι και αλλιώς αυτονόητη υποχρέωση του κράτους για όλους τους πρόσφυγες που έρχονται από εμπόλεμες περιοχές.

Να δοθεί άσυλο στους 16 διασωθέντες πρόσφυγες. Οι απειλές των λιμενικών και το καθεστώς αστυνομικής τρομοκρατίας στο οποίο ζουν τις τελευταίες μέρες αυτοί οι άνθρωποι, είναι ενδεικτικό πως οι δημόσιες μαρτυρίες τους έχουν δημιουργήσει σοβαρό πρόβλημα.

Ωστόσο χρειάζεται και κάτι άλλο. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος από την συνολική ανατροπή αυτής της κυβέρνησης. Κάθε ώρα που υπάρχει αυτή η κυβέρνηση τόσο θα αυξάνονται τα Φαρμακονήσια, οι Λευκάδες, οι Μανωλάδες και οι Σητείες.

Δεν θα μας εξοικειώσουν με τον θάνατο και τις δολοφονίες. Δεν θα μάθουμε να ζούμε με τους πνιγμούς και τις αυτοκτονίες, ούτε θα τους επιτρέψουμε άλλο να κλείνουν τα δικαιώματα μας στο στρατόπεδο της Αμυδαλέζας και στα κρατητήρια της ΓΑΔΑ. Δεν θα γίνουμε σαν αυτούς και ο μόνος τρόπος για να μην υπάρξει άλλο Φαρμακονήσι είναι να φροντίσουμε εμείς για αυτό.